

انتخابات تونس – بازنگری خودانتقادی

در نتیجه قیامهای بزرگ در حوزه شمال آفریقا و شرق نزدیک اکنون انتخابات در کشورهای مصر و تونس راه اندازی شد. نیروها و احزاب دارای ریشه های اسلامی که انتظار بُرد شان میرفت، نقش تعیین کننده داشتند. چندی پیش نماینده های طراز اول حزب کمونیستی کارگران تونس (پی سی او تی) در خلال مصاحبه یی به شیوه خود انتقادی در زمینه انجام انتخابات اخیر و ترکیب مجلس مقننه در ماه اکتوبر سال روان که نتایج خوبی را برای آنها به بار نیاورد، ابراز نظر کردند.

در ین راستا با سه تن از مسوولان حزب کمونیستی کارگران تونس مصاحبه یی انجام پذیرفته که در زیر متن کامل آن پیشکش می گردد.

**شما نتایج انتخابات را برای حزب کمونیستی کارگران تونس چه گونه ارزیابی میکنید؟
آیا تصور می کنید که در مبارزات انتخاباتی آن مسایلی طرح شدند که شما خواهان
طرح آن بودید؟**

عما عمامی:

تعدادی از روز نامه ها از این دیدگاه برخوردار میگردند که انتخابات ۲۳ اکتوبر فوق العاده و بی بدیل بود و حتی این که هیچگونه خلایی را در آن نمیتوان سراغ کرد. این مطلب کاملاً مبالغه آمیز است. ما باید اوپتیمیزم کور را در باره نتایج انتخابات کنار گذاریم و برخلاف باید به آن از

دیدگاه انتقادی برخورد کنیم. موارد عدول در زمینه تعدادی از لسته‌های انتخاباتی وجود داشت و به نظر من مقامات عدلی نمیخواستند از چنین تخطیها چشم پوشی کنند. با وجود انتقادات ما حزب کمونیستی کارگران تونس نه خواهان بطلان و نه خواهان برگزاری مجدد انتخابات گردید. در هر حال ما دیدگاه های خودی را در این زمینه داریم.

دیدگاه نخست ما رابطه میگیرد به فیصدی نازل شرکت در انتخابات: نظر به اظهارات کمیسیون انتخابات فقط ۴۸،۹ در صد افراد واجد شرایط، پای صندوقهای رأی رفتند. (تذکر: در احصائیة فوق ۴۲ در صد افراد واجد شرایط نبوده و ۱۸ در صد آرا باطل بودند!) چنین ارقامی تکانهنده است و تأثیرات آن بالای آینده سیاسی مجلس مقننه خلیها پُر اهمیت است. زیرا در چنین مجلسی که (قانون اساسی را تصویب میکند) اساساً نظریات اکثریت مردم به خاطر تصویب قانون اساسی منعکس نمیگردد. به خاطر حل چنین مسایل حزب کمونیستی کارگران تونس مطالبه میکند تا طرح پیشنهادی قانون اساسی در چوکات یک ریفرندم به همه پرسى آزاد، گذاشته شود. بدین ترتیب امکانات آن فراهم میشود تا همه مردم تونس در مورد ابراز نظرمنفی و یا مثبت کنند.

در گام دومی پول سیاسی (پولی که احزاب در کمپاین انتخاباتی شان مصرف کردند) یکی دیگر از فاکتورهای سمتهنده برای نتایج انتخابات بود. هیچ فردی نمیتواند انکار کند که تفاوتهای فاحش مصرفی در باره حد اوسط ۲۵ دینار برای هر رأی دهنده و حتی مصرف ۵۰۰ دینار برای هر رأی دهنده وجود داشته است.

سوم این که تربیونهای مذهبی در مساجد و در بخشهای اجتماعی مستقیماً و یا هم غیر مستقیم کتله های وسیع مردم را تحت تأثیر خویش قرارداد. نارسایی بزرگ درین رابطه آن بود که آنعه انسانهایی که بایستی تطمیع رأی دهنده گان را سد راه میشدند، به آن مبادرت نورزیدند و چنان غیرفعال عمل کردند که میتوان با دوران بن علی آنرا در مقایسه گرفت. وضع چنان معلوم میشد که قدرتهای مرموزی دست اندرکارانند تا میان نیروهای مذهبی و عناصر مخالف آنها فاصله ایجاد کنند.

چهارم این که رسانه های جمعی و به طور اخص رسانه های جمعی اجتماعی نقش خلیها ضعیفی داشتند. باید صراحت بخشید که این رسانه ها به مردم در زمینه تفکیک، تفسیر و تفهیم قانون اساسی، اهمیت محتوای و تأثیرات آن، یاری نرسانیدند.

پنجم این که برخوردهای متقابل میان احزاب به میان آمد که گاهگاهی در سطح خلیها نازل متبارز گردید.

ششم این که در حوزه های انتخاباتی تخطیهای بیشماری از طرزالعمل انتخابات وجود داشت که از جانب تعداد زیادی از ناظران انتخابات تأیید گردیده است.

بالاخره میتوان مسجل ساخت که هیچ کسی نمیتواند انکار کند که انتخابات در تونس به وسیله نیروهای بین المللی (عمدتاً از جانب ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا) با این هدف توجیه گردید که انقلاب تونس را به تغییرات و ریفورمهای کوچک محدود ساخته و سیستم قدرت پیشین را بادیگاه اقتصاد وابسته به سرمایه داری و سمتدهی اجتماعی و سیاسی آن پا بر جا نگهدارند. اینهمه مداخلات خارجی به وسیله حکومت انتقالی و تعدادی از احزاب مساعدت گردید، زیرا در جریان کمپاین انتخاباتی مسافرتهاى سیاسی بیشماری از تونس به خارج و بر عکس انجام پذیرفت. همچنان از جانب احزاب مختلف مکرراً اطمینان داده میشد که تونس به اساسات سیاسی و اقتصادی قبلی وفادار خواهد ماند.

حزب کمونیستی کارگران تونس شرکت اش را در انتخابات چه گونه ارزیابی میکند؟

شریف خرایف:

ما شرکت خود در انتخابات را ضعیف ارزیابی میکنیم و از آن راضی نیستیم، زیرا داشتن سه کرسی در مجلس نمیتواند وزنه واقعی حزب کمونیستی کارگران تونس را در مطابقت با خیزشهای خیابانی منعکس سازد. هیچ فردی نمیتواند از نقش تاریخی، استقامت تاریخی و نفوذ بزرگ حزب کمونیستی کارگران تونس را در زمینه تحقق انقلاب انکار کند. ما همیشه به نظر انتقادی به کار خود مینگریم تا بتوان به پیش تاخت، از ضعفها جلوگیری و کار خود را بهبود بخشید.

این یک واقعیت است که حزب کمونیستی کارگران تونس فعالیت انقلابی را آموخت و در این راستا همیشه مجری عمل شایسته شد. ولی ما در زمینه کمپاین انتخاباتی آزموده نبودیم و تجاربی نداشتیم. ما مبارزه انتخاباتی شفاف را پیش بردیم که متکی به برنامه ما برای قانون اساسی و حکومت انتقالی پیشنهادها ارایه کرده، نیروهای خود را بسیج نموده و بالای انرژی و تحرک فعالان خویش به خصوص نیروی جوانان تکیه زدیم. ولی ما همچنان نفوذ ضعیف در میان مردمان شهرها و دهات داشتیم که این خود اتوریته سیاسی ما را در قدرت انتخابی در جهت منفی متأثر ساخت. ما تعداد زیادی از آراء را به خاطری از دست دادیم که نام خود را از «حزب کمونیستی کارگران تونس» به «البدیل» یعنی (الترناتیف انقلابی) تعویض کردیم و بدینوسیله بسیاری از انسانها در روز انتخابات ما را در میان لستههای ترتیب شده، شناسایی نتوانستند.

ما اشتباه سنگین دیگری را نیز مرتکب شدیم و آن این که ما برای هیچکدام از حوزه های انتخاباتی افراد ناظر را مؤظف نساختم. این وضع برای تعدادی از احزاب زمینه تمطیع انسانها را فراهم ساخت. گذشته از این ما با وسایل مادی نا چیزی به سراغ مبارزه انتخاباتی رفتیم و به کمک مالی از جانب اداره های مربوطه اعتماد کردیم، آنچه با عطالت زیادی در اواخر انتخابات به دسترس ما گذاشته شد. علاوه بر این کاندیدهای ما به خاطر اتکاء به اصول سازمانی و موضعگیریهای شان هدف کمپاین بسیار خشن تعرضی قرار گرفتند؛ تعدادی از احزاب به پخش افوآت علیه ما پرداختند که این امر نیز باعث گردید که ما هدف خود را که به دست آوردن ۱۰ درصد آراء بود، تممیل نتوانیم.

با وجودیکه نتایج انتخابات برای ما قناعت بخش نبود، ولی ما تجارب بزرگی را اندوختیم. ما اکنون ضعفهای خود را تشخیص دادیم و بیشتر از پیش معتقدبه حقانیت اصول برنامه یی خویش گردیدیم.

آیا احساس میکنید که حکومت جدید اقدامات عمیق اجتماعی و یا تغییرات اقتصادی را وسیله شود؟ آیا ممکن است که این حکومت راه عدالت واقعی را در مقایسه با رژیم پیشین تعقیب نماید؟

شریف خرایف:

ما به این امر معتقد نیستیم که حکومت جدید با ترکیب کنونی اش خواهان آن باشد تا تغییرات واقعی و دگر گونه را در عرصه های اجتماعی و اقتصادی رویدست گیرد. حتی پیش از نخستین اجلاس مجلس مقننه اعضای حکومت به جهانیان اعلام داشتند که آنان همانند رژیم پیشین ادامه خواهند داد. مطلب به خصوص در عرصه سیاست اقتصادی صادق است. آنان اعلام میدارند که قرضه های خارجی را باز پرداخت میکنند و میخواهند به اقتصاد بازار وفادار بمانند که این سیستم در گذشته ما را به دیکتاتوری سیاسی، به رکود اقتصادی و عدم استقرار تعادل اجتماعی رهنمون گردیده بود. در جبهه اجتماعی شورای قانون اساسی علاقمندی یی به تهیدستان و مردم ستمدیده در تونس نشان نمیدهد، این همان وضعی بود که در زمان حاکمیت بن علی نادیده گرفته شد و علل اعتراضها و اعتصابها در آغاز سالروان بود. و هرگاهی هم حکومت جدید تصامیم معینی را اتخاذ نماید، نسبت عدم موجودیت ریفورم عدلی سر تا پا فریب است. در هر حال ما - در موجودیت فعال بودن عمال رژیم پیشین، در صورتیکه سیستم قضایی نه حقانیت دارد و نه آزاد است، در صورتیکه مطبوعات آزادی ندارند، در صورتیکه سیستم اداره هنوز به ارتشاعادت دارد و در صورتیکه هنوز هم افرادی که به شکنجه و فساد متهم اند،

آزاداند- قادر به اعمال دموکراسی واقعی نیستیم. بدون در نظر داشت مسوولیت‌های پیشین و اعاده کرامت قربانیهای دوران سلطه بن علی، نمیتوان از عدالت واقعی صحبت کرد.

از زمان انتخابات در اواخر اکتوبر اعتصابهای بزرگ در بخشهای توریسم، امور ترانسپورتی و سایر عرصه های اقتصادی صورت پذیرفت. آیا اعضای حزب کمونیستی کارگران تونس در آن شرکت داشتند و یا این عملکردها را پشتیبان بودند؟ کدام نقشی را اتحادیه سراسری کارگران تونس (یووجی تی تی) در این مبارزه انقلابی بدوش دارد؟

شریف خرایف:

حزب کمونیستی کارگران تونس در عقب این اعتراضها قرار نداشت ولی آنها پشتیبانی میکرد و از این به بعد نیز پیگیرانه به آن ادامه خواهد داد! ما به این امر اصرار داریم که حکومت تعهداتش را که بعد از انقلاب سپرده بود، جامه عمل بپوشاند که درین زمینه میتوان از امحای معاشهای غیر معیاری، پشتیبانی از دستمزد معیاری کارگران و کارمندان، تطبیق معیارهای روشن در زمینه استخدام افراد، یاد آور شد.

کارگران در حال حاضر به دوگروه انشعاب نموده اند. یک دسته انقلابیونی اند که میخواهند با نفوذشان در اتحادیه سراسری کارگران تونس دموکراسی را تحقق بخشند و از حقوق کارگران در برابر سرمایه دارها و کارفرمایان دفاع نمایند. این دسته اولی شامل دموکراتها، چپها، نیروهای اتحادیه های کارگری و سایرین هستند. این ترکیب درین عملکردهای اتحادیه سراسری کارگران تونس وضاحت داشت: در اعتصاب مؤرخ ۲۶ جنوری ۱۹۷۸؛ خیزشهای انقلابی سال ۱۹۸۴؛ مبارزه به خاطر مطالبات حقوقی در سال ۱۹۸۵؛ به خاطر پشتیبانی از عراق در جنگ سال ۱۹۹۰ خلیج و در قیام سال ۲۰۰۸. اما در واقعیت و در گام نخست فعالیت کارگران بود که به سقوط بن علی بتاريخ ۱۴ جنوری ۲۰۱۱ انجامید.

همه فعالان آنزمان، در ماه دسامبر امسال در یک محفلی گردمیآیند تا ادامه راه انقلابی را رهنمون گردند و ازین طریق دموکراسی واقعی را تطبیق و به گونه گذشته از حقوق کارگران دفاع نمایند.

دسته دوم کارگران، بیروکراتها اند که از نیروهای ضد انقلابی (اتحادیه کارفرمایان) تشکیل یافته اند که میخواهند مذاکرات سندیکاها را به ناکامی مواجه سازند تا این که اتحادیه ها را به ابزار عدم وابسته گی و قدرت کارگران مبدل سازند. این بیروکراتها همان افرادی اند که از بن علی تا آخرین لحظات پشتیبانی کردند و انقلابیون را به اخلاکگران توجیه نام کردند.

شما در مورد جنبش اعتراضی «اشغال کنید» که در همه نقاط جهان به میان آمده و گسترده تر میشود و در چوکات آن اعتراض «تونس را اشغال کنید» در میانه های ماه نوامبر صورت گرفت، چه نظر دارید؟

جیلانی عمیمی:

جنبش اعتراضی «اشغال کنید» که از وال استریت مرکز سرمایه مالی ایالات متحده آغاز یافت یکی از پیامدهای منطقی سیستم سرمایه داری در حال زوال است. در عمل میدانیم که سیستم سرمایه داری در دوران موجودیت تاریخی خویش بحرانهای عدیده یی را پشت سر گذاشته است و این بحرانها اکنون در وقفه های کمتر صورت میپذیرند. ولی در حال حاضر جنبش اعتراضی «اشغال کنید» نوید تازه یی به ما میدهد و آن این که مامیتوانیم سیستم سرمایه داری را با یک سیستم اجتماعی نوین تعویض کنیم. این جنبش دریایی است که سرچشمه اش رابا «بهاران عربی» گره میزند و نقطه ریزش آن بحر پُر تلاطم مبارزه انقلابی علیه شرایط رقتبارزنده گی انسانی است.

سیستم سرمایه داری هم اکنون همه مساعی رابه خرچ میدهد تا انزجار مردم را در خیابانها سد راه شود و در برابر آن برخورد خشن نماید- ولی قرار معلوم این عمل تا امروز کارآیی خود را به اثبات نرسانیده است. انسانها واقعاً تحول طلب اند، زیرا آنان خواهان: دستمزد حداقل مطمئن برای کارگران عرصه صنایع، درآمد مطمئن سالانه، حق کار، حق آموزش رایگان، حق استفاده از خدمات پزشکی همگانی، به خاطر واگذاری قرضه ها وحتی واگذاری بسیاری ازقرضه های خارجی کشورها به گونه مثال کشور تونس، اند. انسانها خواهان یک جامعه دیگری هستند که متکی به دموکراسی واقعی، مساوات و آزادی باشد.

اینست راه واقعی مبارزه ما. ما باید این راه را تارسیدن به اهداف خویش تعقیب نمائیم. این مبارزه دشوار خواهد بود، ولی غیرممکن نیست که در این راه پیروزشد. ولی در حال ما باید جهات ضعف این جنبش را نیز آگاهانه به بازرسی بگیریم.

www.ayenda.org